

VOIESCI SI VEI PUTÈ

Cap. Dist.

Pe anu — —	lei 128	— 152.
Pe săptămuni — —	64	— 76.
Pe trei luni — —	32	— 38.
Pe să lună — —	11	—

Unu exemplar 24 par.

Pentru Paris pe trimestru fr. 20 —

Pentru Austria fior. 10.v.

Redacția, Strada Academiei, No. 20. — Articolele trăză se și publică se vor arde.

Rădătoru responsabil EUGENIU CARADA.

SERVICIU TELEGRAFICU

ALU ROMANALUI.

Wiena, 30 Augustu. Astă-dî s'a schimbat la Praga ratificarea tratatului de pace. Sâmbătă se va publica tratatul.

Paris 29. Presa Franceze susține cererea făcută de diariul *Süde*, d'a se transforma provinciile Renane în Statu îndepărtate și neutră.

Petresburg 29. Imperatul a datu Ambasadorul American unu banchet solemn. Imperatul a închinat pentru prosperitatea Staturilor-Unite și consolidarea bunelor relații între ambele țări.

Paris 30. Diariul *Etendard*, dice:

Mehmet Djemil pașa s'a numit ambasador Ottomanu la Paris. Imperatul Napoleon se va duce mercuri la Plombières.

Wiena 31 Aug. Gazeta Oficială dice: Imperatul a ordinat reducerea listei sole civile pe anul 1867 cu doue milioane de fiorini.

București 31 Augustu.

Niserăm, eri chiar că pe cându pacea se închiaia, mai s'a închiară, organele națiunii celei mai pacinice, diariile eglese se ocupă cu organizarea armatei, cu pregătirea de resbăl; ne sînsemă apoi a arăta în cîteva cuvinte cari sunt, dove noi, causele ce provoacă pe Englesi a se pregăti pentru resbăl. Astă-dî corespondența noastră telegrafică și foile străine vinu se dè uă tăria celoru emise ori de noi.

Pacea s'a închisătă pe deplinu între Prusia și Austria, ratificarea tratatului s'a făcută, și măne se publică și tratatul. Cu Italia asemenea toțul confirmă că pacea se va închiaia în curând și ană se susține că închisarea iei se va face chiar la Wiena, prin tratare d'a dreptul între Austria și Italia, cea-a ce face că prin singurul acestu faptu Austria recunoște regatul Italiei unul și nedespărțit, și pe Regele iei. Se înțelege că Francia a contribuit tare și la această împăciuire, și tôte foile susțină că tratatul de pace s'a făcută pe băsile propuse și susținute de Imperatul Napoleon.

Si pe cându pacea se închiaia aci, pe lîngă putericile elemente de resbăl ce arătarăm eri că s'anunță, că se vîdă încolțindu, ecă lumina cea nouă ce apare adă.

Cerându compesări de teritoriu Francia aru putea avea contra iei spiritul de naționalitate ce s'ar putea opune cu tăria în Germania. Cine însă o

pote acusa dacă aru cere rădicarea unui Statu neutră între densa și puterică unitate germană ce se formăsă ce s'a formată la otarele iei? Ecă daru găsitu mid'locul d'a deschide cîte, resbălul, fără ca nimine se nu pote se-i împuie ideia de concistă și care ar agăta pe poporul germanu în contra iei. Ea nu cere nici uă palmă de pămîntu; ea respectă naționalitățile; este însă dreptu ca pe cându Prusia devine unu mare imperiu, se cîră Francia a se rădica între densa și puterică monarcie, unu bulevardu de apăcare, pentru amîndouă monarciele, unu rigătu neutră. Ce va face acumu Germania? Până ce se putemă dobîndi ore-care lumină s'asupra a cestei noui bómbe ce Francia o aruncă, prin mid'locirea opinioni publice, se înregistru că Napoleon III plecă la Biaritz, unde se duce asemene și d. Bismarck, precumă s'a dusu și anu, spre a-si căuta și elu sănătatea!

Ce însemnă z banchetul solemn și tostălu ce Czarul Rusiilor, monarhul absolut, ilu rădică pentru cea mai mare și mai adeverată Republică! Imperiul Mexicului se duce, și se duce mai curându de cătu credeau chiar că cari susțină că nu pote dăinui acea greșită fondătione.

Imperatasa Mexicului n'a isbălitu în misiunea ie' s'a și plecatu din Paris cu olărire însă d'a nu se mai întorce la Mexicu ci a acceptă aci curându venire s'a sociului iei care va abdica pentru că nu se mai pote altu-felu. Napoleon III, cu tăla dorința d'a satișface cererile imperatasei s'a susține imperiul ce prin atatea mari sacrificie s'a cercetă a fonda, n'a mai pututu iusă a le implini. Se susține ană cătălu este acumu convinsu că s'a sfărșită cu acea nenorocită fondătione încătu pornește cătăva bastimente spre a protege pe francezi din Mexico, după abdicarea imperatului Maximilian.

Acăstă neisbendă atălu de multu vătămatărie Imperatului Napoleon, a provenit din isbăndă Americei Nordului contra celei de Sud, din triumful unității Staturilor-Unite. Ori si cumu acestu tostălu alu Czarului, rădicăt cu solemnitate în acestu momentu, este uă impunătura indirectă și contra Franciei și contra Engliterei, care are multe interese în lumea cea nouă ce apare adă.

Cerându compesări de teritoriu Francia aru putea avea contra iei spiritul de naționalitate ce s'ar putea opune cu tăria în Germania. Cine însă o

mare, era de a fi fericită și de a nu dori nimicu. Căte uă dată i se intempla se atace pe nisice femei, cari nobile, bogate și inconjurate de tôte eleganțele vietel, luă nesce pose suferinte și suspină, aşedate în nisice fotolie moșu și 'ndemenatice. În asemenea ocaziuni, ea era fără milă.

Ce vă mai lipsescă? dicea ea; aveți mai multă catifea și satinu în jurul umerilor vostre decătu ar trebui pentru ca se se mbrace uă operă; ascultați leturgia în nisice biserică încăldite cu calorifere; dantăt de patru-

spre-dece oră pe septembă, și ve preimblați în trăsură la pădurea Boulogne, însociate de frumoși domni cari suntu pră curată imbrăcați. Lăsați gemetele celor ce se trecă în zăpadă, cu picioarele găle. Adă dimineață esindu de la balul unde ană măncătu uă multime de truffe, omu vedută pe surorile noastre în Eva cari își faceau toaleloru de bulevard, cu plăia pe capu și cu viscolul în nasu; ele nu geneau.

Ce vă mal trebue, mă rogă? Fericirea pote? La ce servește ea? Si pentru

nouă în opoziție că scete ale Americanilor precumă și cu acele ale Rusiei. Cine scie apoi dacă Americani n'a otărlu a schimba politica loru de neintervenire! Cine scie dacă, după ce s'a constituitu, s'a întăritu, s'a învățit, nu simplu trebuință, Republika cea mare a interveni, în sfârșit, și dinsa în afacerile lumii celei vechi, spre a-si îndeplini astu-felu din tolé puncturile misiunea cea mare ce natură împune ori cărei națiuni precumă o împune ori căru individu!

Si fiindu astu-felu care ocazie pote fi mai prijiosă, care cauă pote fi mai mare și mai frumosă de cătu ancepe împlinirea acestei misiuni intervinindu pentru liberarea celei mai vechi, celei mai nobile și celei mai eroice națiuni, pentru eliberarea Greciei și triumfarea totu d'udată a crescinismului! S'un asemenea casu este învederăt că Czarul ar urma uă politică forte inteliginte închinându pentru prosperitatea Staturilor-Unite și rătăndu-se amicul, s'aliatul, Republii celei mai mari, s'apărătorul liberații națiunii Elene!

Ea acumu și scirile cele mai noi ce ne aducu tôte foile străine despre Grecia.

„Postea Orientul a adusă scire din Atena de la 18 Augustu. S'asigură ca regele a declarat ambasadorilor puterilor protectrice, că nu pote privi cu indiferență situația poporațiunii grece din Candia, și că i rogă d'a împărtăși acăstă declarare guvernării loru.

„Grecianii, șieitori în Grecia, formându uă societate patriotică, ambasadore ottomanu a cerută explicații. „In Epiru și Tessalia, agitația cresce. Nuvele directe din Candia constată că agitația care domnește în acea insulă, ied din ce în ce formă unei revoluții generale tindăndu la reunirea cu Grecia. Candoiști s'u oferită generariului Calerghis și comandanțul suprem, daru negoile d'a autorizat pe generariu d'a primi acăstă oferire mai nainte de a fi cunoscută rezultatul demarsierilor facute lingă puterile protectrice.“

Nu putemă sfărși cu Rusia, fără face cunoștă că Presa străine susține că inițiativa trimisului Prusiei la Petersburg, d. Manteuffel a avută două

mai multă grija fericirei decătu grija modelor ce se purtau la curtea reginei Bertha. Gândiți-vă! Dacă fericirea ar fi unu lucru neapăratu pentru esității, cine ar mai trăi? Posițione pe care ne a datu o intemplare, pentru vă rogă, o meritău mai multă decătu altele? — uă lacrimă și unu sacreligiu, și unu suspină, lucru ridicul, Pestrați-vă rochiile, copii, socii, și cătu pentru cele-lalte, și dacă astă nefericiri vă pară pră grele de purtat, se considerău cu gândul că unu firu de nisită pote se le facă se despară într'unu momentu.

Cându cine va il d, multe argumente că dantelele, dantul, muzica și trusfele nu suntu de ajunsu pentru a impinge prăpastia vieții, și că este anima, susținătul, simpatia, cari de sicur suntu ceva, ea se supera, și se lăua pe sinești de exemplu. — Eri dimineață, dicea ea, amu alergată de la măsandă la giuvaergiu, penele, dantelele și bijutăriile mău ocupătă forte bine pîna la dejunu, să am măncătu cu mare appetit. Nicu miuă venită idea că suntu uă tristă mu-

scopuri: a da Rusiei explicații despre proiectele și actele Prusici, să obține de la dinsa ore-care garanție, unu felu de promisiune de alianță în casu de neintervenire! Cine scie dacă, după ce s'a constituitu, s'a întăritu, s'a învățit,

ta este limbajul diarielor celor mai însemnate din Serbia.

„Turcia, reu inspirată de prelinșii ei amici și de frică, a pusă uă parte din oscările iei pe picioru de resbelu fără a vorbi de lipsa financiară pe care este deșerte armari o mărăcău într-o proporție însărcinată; poporațiunile creștină suferă forte multă din cauza imposițiunilor străordinarie, nevoie de aste armări, și din cauza prădărilor oficerilor și soldaților tărei înșirați pe frontiere. Trupelor le lipsesc totu, și ele prăda totu. Deja lovitură de puci au fostu schimbate pe frontiere Serbiei. Preocupația militară contra pericolului închipitului nu servescă decătu a mări nemulțumirile în tările țerei. Trămitere trupelor turcești în apropierea Serbiei, Monte-Negrului, s'a României și a Greciei în locu d'a depărta prima judecătă.

Monitorul francez, spune într-unu Buletinu, că „locuitorii insulei Candia se armăză mereu, Turci aședătă în intrul tărăi mergă în orașele unde suntu garnisone, pe căndu Grecii din potrivă se concentră în munți. Cinci mii de soldați egipțieni au sositu în insulă, trimiși de regele Egiptului după cererea guvernului ottomanu. Acești corpuri de armăză ocupă orașul de Armenous.“

„Regele Elenilor a trebuitu se reîntre la 18 Augustu în capitala sa, unde scirile din Candia produsese uă viuă ferbere, suptu prelestă d'a forma unu comitatu de ajutoru în favoarea Candiofioru, s'a adresat unu apelul grecilor care semena forte multă cu unu apelul la armă. Se vorbesc d'unu memorandum pe care guvernul grecu trebuie se-lu adresează puterilor și care s'ară atinge de aste delicate cestiune de anesiuni și de rectificări de frontiere.

„La Candia situația a devenită chiară atătu de feribinte în cătu comandanții deosebitelor stationări naționale în Orientul primitu ordinul d'a trămite fișă, care căte unu vasu de resbelu dinaintea acestui orașu. Freata amirală franceză a părăsitu Syria pentru a merge la Candia.

L'Avenir, din Paris (26 Augustu) dice: „Situația politica a României și a Serbilor este acea-a și ei au acelea-a și interese și pericole; suntu ore cumu solidari unu de elui. Ace-

Noi copii străi și civilizații, avemă de datorie se simu serice ori cumă daca nu vomă împlini astă datorie meritată se simu bătute.

Intr-o sără cându cintase pe astă temă, unu amicu alu familiei, care o jucașe pe genunchile lui, li oferi braciul în momentul cându voi se plece, și suridindu, șoptindu li dice: — Sermană femeia!

Sabina roșu pluă la rădăcină perului, și înrolându-și sprințele: — Pasătră-ți reflecționile pentru d-ta, urită curiosu! respuse ea.

Nici uă dată d-na de Sarens nu vorbi de fericirea iei acăstă indiscretu. De ce i părea iei reu? ce speră ea? ce iubea ea? nimici nu scia acăstă. Acea-a ce se scia, este că'l plăcea se se servescă cu unu sigiliu pe care era separată cu unu cuvîntul Spaniolu *nada*, cel însemnă, nimicu. Acăstă era devisa iei. — Celă puținu nu voi și acușată de ambițione.

Lauă persoană care, în obiceiurile dñilor, nu era simplitatea incarnată, uă asemenea devină era de mirare; ea împămintă cându gădeau cine va că

FOȚIA ROMANULUI

D-na de Sarens.

(urmare).

Uă asemenea dispoziție de spiritu trebuea se atragă multe neamici d-nei de Sarens. Insă unu devotamentu sinceru în occasiunile cându cine va avea nevoie de ea, unu secretu ce nu se poate descoperi și care remâne dope ori ce incetare de amicie, uă fermeata bărbătescă care se arăta în folosul celor mic și celor asupriți, îl asigurău iară-și numerosă și căldurăse simpatii. Acel cari n'o vedeau decătu în trăsătu potea s'o desprețuiașă, și lumea n'o crăia; Sabina desprețuia pe totu acel cari vorbeau reu de ea. Persoanele cari stărebăteau în intimitatea sea, și numeralul loru nu era mare, ajungeau căte uădată a o adora fără ca ea se vră acăsta. Ea nu le arăta nicu uă recunoșcintă în cuvinte, insă se vedea că acăsta o atingea și incădea. Pentru acăsta D-na de Marsaunes era amica iei cea mai bună, ea o împungea, o tachina, insă pentru dinsa s'ar fi pusă pe focu. Se scia că pretensiunea iei cel ce e facută ea? Cătu pentru mine n'am

nință nu numai ale deschide eară încă ale surpă.

Domnule Redactore!

In privința sitorei alegeri electorale, formându-se aci un comitat compus de două-deci și una persoane spre a conlucra în espusul scop, venim cu onore d-le Redactore, a vă rugă, se bine-voiți a da publicitatea numele membrilor acestui comitat.

Membrii Comitatului electoral din judecătul Buzău:

D. Mihail Pleșoianu, Cos. Petrechescu, D. Chireulescu, V. I. Vlădoenă, C. Don, C. Chirculescu, D. Filitti, Nicu Lepădătescu, Mihail Larcă, Luța P. Châlăcănu, Grigore Chiroseanu Buzău, C. Ciocinescu, N. Petrescu, D. Bălăcănu, Prot. Andrei, Prot. Petre, Nicolae Armașescu, Pavelu Ludescu, Iorgu Dumitrescu lipșeanu, Tache Mărgărescu, Grigorie Mehtupciu.

Bine-voiți d-le Redactore a priimi asicurarea deosebitelor noastre considerații.

C. Don, C. Circlescu, C. Petrechescu,

1866, August 15.

CESTIUNI ECONOMICE

MUNCĂ.

I.

Astă-dîi cându la noi este uă atâtă învălășială în idei, cându spiritele suntu amețite de cele ce șoptescu inimicii din afară prin agenții lor plătiți ca se ne pără, cându ómenii nu sci în ce se mai crede și în cine se se mai încrede din cauza propagandelor ce i-nemicii progresului respindescu prin totă colțurile capitaliei și prin totă ungurile țerei, astă-dîi în fine cându lumea e atâtă de strămorata și redusă la cea mai mare slabiciune materiale, amu credu că facem unu serviciu, ne imprimim uă datoriă sacră, atrăgându atențunea cetățianilor asupra mișlocului prin care potu dobîndi linștea, se pote nasce increderea, potu căstiga avuția și ajunge la prosperitatea morale și materiale. Munca éta fânțina tutoru acestor bine-faceri; — despre dênsa ne amu otărită a întreține pe cetitorii nostrii, dupe cătă mișlocile noastre ne voru permite.

Nu suntem noi cei d'nteliu cari ve nimu a traia despre astă materie atâtă de bogată; și nu pentru prima óră se face cunoscutu cetitorilor nostrii a-cestu subiectu atâtă de interesantă. Se cunoscă îndestul Broșura ce a apărutu acuma mai bine de unu anu, suplă titlu *Munca* și al căruia autoru unindu uă sperioasă indelungă cu cunoștințe profunde a tratat a-cestă cestiune astă-

felu în cătă o se se pară cutezare ne-eră din parte-ne a veni se vorbim și noi totu în acăstă materie. Dreptatea ar fi a celor ce ne-ară judeca astu-felu, daca ară crede că amu incepătă acăstă lucrare cu gândul de a putea face mai bine. Presompliunea trebuie să făra milă isbită, mai alesă la noi, unde toți ne credem atâtă de multă, și avem pretenții mai pre susu de mritele noastre. Daru noi, celu puținu de astă dată, nu amu cădutu în acestu păcată. Daca amu avutu curagiul se întreprindemul acestu studiu, amu făcăto mai anteiavându de călăuză *Broșura*, despre care amintirăm mai susu, și ală doilea pentru că cunoșcendu natura și temperamentul Românilui, sciindu că elu șuită astă-dî cele de eri, amu fostu siguri că va lua dreptu nouătă acuma cele ce i s'a spusă atâtă de bine anul trecut. Singurul nostru merită, daru, consistă a-i repeta unu lucru care nu trebuie se-lu uile nici uă dată că, *Munca* dă min-tuirea și fericirea, lumina și adevărata libertate.

Ori cine înțelege acestu adevăr, pentru că nu e nimeni care se ignore că munca dă avuția și celu ce are ave-rea are independență, celu ee are stomacul plinu se pote gădi să și umple și capul; pe cându celu flămăndu eu unu codru de pîne i se ia libertatea și celu cu pantecele găleane voioive se pote insufla măretele idee de demnitate, libertate. Munca daru, dându avereas asicură traiul bunu materiale și mo-rale.

II.

Ca se înțelegemul mai bine putea Munca și cumu ea a transformatu pe omu, se ne raportăm cu gădirea la acele timpuri fabulose cându creațunea era închisă într-unuparcu feericu pe care Biblia ilu numesce *Paradisul*. Se intrămă în acăstă menagerie care oferă pe lîngă o colecție completă de totă animalele din lume și o vegetație bogată și mai presusă de totă avemul avangatagiu se găsim și pe anteuomu omu ca se judecămă ce era înțiu cându nu scia se se misce și se a devenită în urmă prin muncă.

Trecându cu nepăsare pe lîngă gigantici arboru ce înținim la fă-care pasu ce facem în astă mărăță grădină, intorcându-ne privirile de la mijile de plante variate ce se intindu în calea noastră, închidându ochii dinain-

d-na de Sarens, cându o adoptă, avea două-deci de ani numai și totă dupe dorință. Ce rană necunoscută ascunde ea suptă laconismul mărețu alu acestor doue silabe? Asupra acestui lucru Estella, care vorbea adese cu d-na de Sarens, nu era mai luminată de cătă uă străină.

Sabina n'avuseo de cătă unu copilu, uă fetiță care muri uă septembă după nascerea iei. Ea ședă mai multe lune închisă în casă, și pe crmă d'uă dată se arătă în baluri veselă și îndobitoare de minune. — Nu era demnă se fă mură, dize uă amică.

Cătă va timpu dupe acăsta, d-na de Sarens, a cărei confidențe nici uădată nu desceptă amintirile copilului care nu mai trebuoa se fă înlocuită, fiindu singură în saloanu, vedă intrându de uă dată uă fetiță care veni în brancă și se opri la genunchiele iei. Drăgălașa creatură avea vîrstă ce ar fi avută fetiță iei de ar fi trăită. d-na de Sarens aruncă uă privire repeđe în jurul iei, și pe urmă, apucându pe consula care ridea, o strinsă pe sinul iei p'o serută din totă anina. Două mari

lacrimi picară pe facia iei. Cine-va veni. Sabina depusă copila pe covor și stergându-și ochii: — Etă la ce servesc copilile dize ea; și când cine măngaiă astă frumușele păpușe; uă cordea proștită pentru ală jupuia pleopa!

Totu amabile și bună! dize rîdându persona care venise.

Totu, respuse Sabina cu uă voce secă.

Astă-felu era Parisiană la care d-na de Marsannes conduse pe D-lu. Paul de Sombreuse în 8 martiu 1859.

III.

In momentul cându Estella și Paul

sosiră la d-na de Sarens, balul era în puterea sea. Stăpina casei merse înaintea lor.

— D-lu de Sombreuse, dize Estella.

D-na de Sarens se nită la nouul ospețe și începu a ride. D. Sombreuse salută și cunu aeru vesel: — Erați prevenită, domnă, dize elu; insă speranța d-tale e întrecută, nu e așa?

— Ba deu așa, respuse ea.

— El urmă Paul, dacă cîntecul

nu sămăna cu penole, ce face astă?

— Să fie nu vă temeți n-iei avea se-mi

tea mulțime de floră multicolori cu fiu său ghiarele le asicură hrana și a-părarea, pe căndu omul e golu și mîinile lui prea slabe pentru a se a-păra și dinii lui neputinciosi pentru a sfâșia uă pradă. — Ce ființă neis-prăvită! S'ară părea că Creatorul să a-privit căndu era se termină astă stra-niă făptură și s'a gîndită că era mai bine s'o lase să se îsprăvescă ea sin-gură. „Ajungă ce va voi“ a trebuit să se fi fostu cuvintele Creatorului căndu a aruncat în spațiu astă neisprăvită ființă. Daru înainte de a o lăsa din măinile săle elu a pusă d'alătura lui o soță care se fiă eternul său stimu-latul pentru perfecționare. Fiindu doi păcăi se arate tigrul, care stă cu ochii șintiș asupră-i, că e gata de a-perare; colo ursoiacă iși ling pui și ușul se preumblă prin prejurul loru gata a sări asupra celui d'antēi ne-socotit ce aru cuteza se turbure li-niscea soției săle; dincolo lupul pri-uvescă cu multămire cumu óia pasă și se ingăse pentru dênsul; mai la vale Elefantul iși fréacă spetele săle de trun-chiul imensu alu unui arbore, din ale cărui frunze girafa rupe una căte una; în scorbură acea-a se dărescă duoi ochi scânteitori: suntu ai panterei cari iși alăpteză puii; hiena se învertescă supătă sănătă d'alătura. Pe marginea păriușului ce corge în vale, unu cerbă iși admiră cornoane în undele argintie, și se adapă din spa acea cristalină. Boulă trințilu pe verdetă de par-tea cea-l-altă a păriului rumegă și se odihnestă. — Tipete, mugete, urlete, ne asurătă șurele și abile putemă coprinde dulcele acente alu cîntări-loru și ciripitul mieloru paseri ce sboră prin aeru și se jocă pe ramuri. Iată și cănele; daru tristă și posomorită căci se simte singur; elu n'aă audită incă flueratul stăpînului. — Elu unde este? Sorele este ardetoriu; se-lu căută la vre uă umbră, trebuie se fiă colo unde frunțile se mișcă. Iată-lu. Dumnezeule! Acesta este în-tieliu omu! ... Golă și slabănoșă, pelea lui este încreștă de răcorea tu-fișului suptă care a căută să se a-dăpostescă de rațele ardătorie ale sărelui, părul său lungu ii acoperă ochii, mîinile săle alîrnă pe lîngă cîpse, și picioarele lui pare că abia ilu ținu. Ce făptură curioasă! ... Cătă neasemănare cu multimea animalelor ce vădărămă! ... Acelor-a nimicu nu le lipsesc; trupul loru este investimentul cu pără căldurosu său cu blană stufoasă, din-

refușați nici valsă, nici cadrilă. Suntu dintracei cari suntu uitați într'anu fo-toiu.

Prezentătina era făcută, D. de Sombreuse dispără în multime. Unu mo-mentu dupe acăsta, Sabina ilu veju într'unu colțu ședîndu de vorbă cu uă damă bătrăna. — Bine! dize ea d-nei de Marsannes, etă protegitul d-tale la locul lui.

D. de Sombreuse era cu totu urită, insă d'uă slujenia spirituală care nu displacea: multă fisionomiă, multă viéță și mișcare în sprijinarea feciel, în privire avea uă deosebită voioșă. Se seie că cea mai mare parte dintre ómeni au în înpreunarea trăsăturilor loru uă asemeneare cu vre unu animal. Nu pusea se vădă cine-va pe d. de Sombreuse fără se se gădăscă la mal-mușă. Elu era de rasa maimușilor, cumu mulți alii suntu de rasa cailor, a șapelor său a papagili-oru. Cel mai ne-norociș, și suntu mulți dintracei, facu se se gădăscă cine-va la batracian, brösce. Cându d. de Sombreuse intra într'uă conversație, dupe uă oră oră cine viață maimușă și nu mai vedea de

Dupe totă amanunțimile, Panu nu pre-gea a recomanda și acăsta, revisorul intradinsu alesu dupe chipul și a-semănarea lui: „D-ta în conviețuinea ce păstrăză despre mărimea chiama-rei unui judecătoru, despre respon-derea morală și materială ce'lui pri-vece, despre misiunea sea cea no-bilă, și îndatorirea ce are de impli-nită înaintea patriei și a lui Dumne-deu, vel bine voi a comunica judecătorilor totă cugetările, și reflec-tiunile dumitale în aseminea . . . Ju-decătorul ca depositorul alu legilor este uă parsónă sacră întră cătă își indeplinește datorile săle. Numele și faptele săle români întipărite în ani-ma tutulor acelor cari au statu în facia lui la judecătă, au priimut sen-tinția și decretarea legel asupra o-norei, a vieței și a averei loru. Pre-cătă daru este de grădătorirea ju-decătorului, pre atâtă și respectu-tulor faptele săle urmă îndată dupe vorbe. Unu singur exemplu din uă sumă altele va arăta lectorilor noștri că nu vorbim în vîntu.

Dacă vre uă dată stilul a foștu o-mulă însuși, după marele adevără rostul de Buffon, apoi, ori cine citindu aceste cuvinte, va recunoște pe însuși Panu, carele nu era deprinsu a face numai larmă mare și trăbă pucină, — defectu de naștere alu multora dintre noi; — Ci faptele săle urmă îndată dupe vorbe. Unu singur exemplu din uă sumă altele va arăta lectorilor noștri că nu vorbim în vîntu.

Una din Comisiunile revisitorie, descoperi că directorele tribunalului de Bacău, Iorgu Vasilevici a delapidat 862 galbeni din depozitele tribunalului de Bacău, și c'a mai comisă și alte abușuri și măncătorii. El bine, a des-tituit pe culpabile alu trămită înaintea judicării criminale a solicită hotărârea de urgență, a o escuta alu trănti la în-chisore, ai interdicție comunicaționea cu persoanele din afară, a'i secuiestra pe data averea sea să a garanțul său, migoțăre și ne mișătore, vindre spre plata banilor publici, etc. fu pentru A. Panu trăbă de căte-va dile. — „Prez Inălțate Domne,“ — esclamă elu în raportul supus domnului G. Ghica, la 22 Octombrie 1855, prin care cerea aprobația luării tutulor măsurilor de de rigore enunțate mai susu; — „Cri-ma de dilapidare și ascundere bani-loru publici, este de uă natură per-nicioasă societățel, producătoră de mare scandal și contagioasă. Ea profa-nează caracterul celu sfântu alu magis-tratului, alarmeză societatea, amenință ruina cetățenilor în avereia loru, devine periculosu cându române ne-

(*) Buletinul Oficialul al Moldovei pe 1855 no. 96.

totu déuna întră acăsta. Intr'uă dimi-nă elu plecă în Italia pentru ca se urmărește unu velu verde care l-ar fi putută duce dreptă în China de ar fi voită, fără se se plângă; cătă va timpu dupe acăsta, intr'uă sără tocmai cându era vorba de intrarea sea apropiată la Consiliul de Statu, se află că Paul înveța pădurăria în Helvetia cu unu peră blondu imprășiată în jurul unei frunze de două-deci de ani. Ce e mai frumosu este că elu nu șar fi schimbătă condițione pentru coroană unul imperatore. Se spunea de dinsul săpătă de cărăgiu de devotamentu, ne nobile sacriștil și amicinție, mărturiri de desinteresare forte rare; la dinsul sămiciu altu n'avea preții decâtă nebunie prin cără ajunsese la cucerirea unei mănușe său unei floră. Părinții de familie și filosofii au unu mare disprețiu pentru asemenei frunze: codicile, obiceiurile, civilizaționea, totu le desaproba; însă femeile le privescă cu mai multă indulgență. D. de Sombreuse era mulțumită cu astă indulgență și ceva mai multu.

(Va urma.)

„înfrântă, căci adimenirea și ușurinția de a cădă în ală este mare. Tote „legislațiunile, începându de la Români, „dupe deosebite timpuri, au dictat p. „deose asupra acestei crimi, care s-a „aplicat cu energie 1.“

Vai! bietul Panu, isbutise de pe atunci a descoperi rana acea pestiferată care avea a cangrena, în dece ani totă corpul societății românești... Si elu presimtindu sunetele consecuții, aplică, pr cătă și su dată... unu remădu energică. Înse unde-i elu astă-di să vădă mizerabila moșcenire ce ne lasă regimul d'inaintea lui 11 Februarie, în materie de peculat, în moralitate, etc. De sicură căru muri pentru adoua óră. Omu justă și impresionabilă peste măsură, elu n'ar mai fi nebună, ci de apoplezie aru fi fostă lovită.

Așa dară ori cătă de mieu, ori cătă de isolată su exemplul de la 1855, elu totu avu efectele cele mai mănuitorie. Trăsnetul lui Dumnezeu picase pe capetele judecătorilor lungi la măna atât prin rapiditatea procedurei, cătă și prin asprimea pedepsei aplicate acușașui. Dreptatea său pedepsă făcute p. tărziu, înțează d'a mai fi dreptate, pedepsă și perde esfalcata ie. Subă Domnia unionistul și dreptul Grgore Ghica, de la 1855, se n'legea forte bine greutatea principiului acestuia. Si val de societății acea unde este altu-fel!

Preșa națională aplaudă din totă ărima la măsurile luate de ministeriul dreptăței: „Este bine, — dicea Stéua „Dunărei, ca ele se săbă cea mai mare „publicitate“, pentru ca să-care funcțio- „nară se le cunoscă și se tremure; și „dorim“ ca peculatul atât de bine „definitu, în théorie, se să pusă și în „practică, cu de o potrivă energie și „fară exceptiune. Numai cu chipul „acesta, vechia dicere a lui Anachar- „sis va ajunge și și Moldova unu „neadeveru“ 2.“

Căte-va septămînă mai târziu, urmă unu altu exemplu mai străznicu: Alecu Pălin, fiul Boerului Caminari Costache Pălin, dovedită de hoșii, fu degradat și osindită la grăpa Ocnei pe termen de două ani 3). Subă uă asemene administratiune vigurosă, boerii judecători de la Tribunalul Criminalu, cu totu mișlocirile, alergătorile, staruinișile și recomandațiile, nu mai cutesără a invoca proverbul lasat nouă dreptu moșnenire de căi mai necurați timpări corupțiunii fanariote: corbă la corbă nu scote ochi.

Măcaru de aru si urmată justiția șerel pe caloă acesă de uă drăptă, de uă neapărătă, de uă nemilosă asprime și timpi mai de n'coce! căte perderi pentru moralitatea publică nu s'ară fi înleturat! căte sumi furate n'ară fi remasă în visteria publică! Căfi șomeni rei nu s'ară fi coresu și chiaru nevrind!

Adevărul dicensu: în România se pune p. pucinu temeiul pe moralitatea publică și privată; și cu totu aceste morale este baza societăților. Legi, instituții, nimicu nu durăză, nu infloresc sără morală. Insușii prezintă celu linguisu alu șerel ne o arătă, și nol totu nu credem. Au doar spre a ne convinge despre acesă, acceptă-vomu noi pre morții din moriente? Dară el s'au seculă, au vorbitu și noi nu iamă audiu; — nu-i-amă ascultat... *

ASCERNEREA LISTELOR ELECTORALE.

Legea și instrucțiunile d-lui Ministru.

Domnului Redactore alu Romanulu.

Domnule,

Sorginte oră căroru comentarii ce se potu face unei legi care nu este

1) Buletinul Oficialu alu Moldovei, No. 85 depe 1855.

2) Stéua Dunărei No. 14 din 1855.

3) Ibidem No. 33 din 15 Decembrie 1855.

promulgată suptă dictatură, se găsesce în procesele verbale cari contin desbaterile ce s'au urmată în elaborarea ie. La nol legea Electorale, de curându votată de Adunarea Constituantă, este lipsită de asemenea lumină, fiind cunoscută că s'au elaborat cu prea mici discuții și n' cele din urmă qile în care Adunarea a fostă silită a termina lucrările săle cu mare grăbire. Se scie insă că legea, electorale a fostă prelucrată d'uă comisiune alăsă de Adunare pentru acestu scopu din ambele părți al Camerei.

In acea comisiune fiind că amă fostă și nol, credemă a ne si permisă se cunoștemă d'aprōpe spiritul să căruia articole din legea de care avemă a vorbi.

Studiindu instrucțiunea publică din Monitoru în privința alegătorilor viitor, amă găsită unele dispoziții care nu corespundă cu spiritualu și litera legii și n' unele părți omisă din desvoltarea ce trebuia se coprină. — Presupună că acestea provină neapăratu din lipsa de discuții în procesele verbale, și că s'ar putea îndrepta, săr trebui a se înălătura acela eroi la prima aplicare ce se face acestei legi; ne socotim dator, în interesul comunu, se facemă următoarele desvoltări.

Nu vomă mai vorbi acumă de erore comisă de d. Ministru d'a adresa circulara instructivă d-lor Prefecți de districte eru nu Primarilor precumă prescrie lămurită lege; această erore s'ă îndreptă și n' mai menționăm de cătă spre a nu decurge uă a doua erore din cea d'antēi. Ecă acea erore.

Darea ordinilor către prefecti indatorându-se ca ei se se poie în înțelegere cu Primarii, implică cu sine amestecu și înrăurire, căci se punu consilie comunale suptă ascultarea Prefecților în privința lucrărilor electorale; această decurge mai cu sémă dupe comunicatul publicat în urmă prin Monitoru, pentru că se dice că, la casu de neîntelegeră din partea Primarilor în mecanismul facerii listelor au se intervie Prefecții; această atribuțione legea o dă lămurită consiliul comunel de reședință. Nu scimă năcă nici chiaru dacă d. Ministru va se exceptat din asemenea măsură măcaru pe cele săpte consilie comunale cari suntă șinute de legea comunelor a nu se înțelege în lucrările loru de cătă d'a dreptul cu Ministeriul.

Ori și cumă constatămă ce specifică legea și ceremă a si respectată de toți. Terminăm demonstrația noastră în casul acesta că, legiuitorul prevedându care este modul d'a se adresa guvernului pentru convocarea colegilor electorale, nu s'ar putea preindre că a avută uă altă idee în privirea confecționării listelor.

Viindu la cele latice dispoziții regulate de circularea d-lui Ministru, ele sunt:

La aliniatul alu 8-lea, D. Ministru vorbindu de alegătorii primului colegiu alu Senatului că aă dreptul se figurează ca alegători și la primul colegiu pentru alegerea deputașilor Adunării, a omisă se facă aceiași explicație și pentru alegătorii celu d'alou douilea colegiu alu Senatului, acela compusă de orășeni, adică că și această aă dreptul se figurează între alegătorii celor lală deputașii al Adunării, la colegie ce i' privescu duă dispoziții art. 31.

D. Ministru vorbindu la aliniatul 19, în privința censului electoralu, se resumă mai la vale că, „darea către Statu în virtutea cărea-a s'ară cere, dreptul de alegătoru se albă a fi plătită în cursu de două ani, adică pe anul în care se facă alegerile și pe anul trecut“; — și apoi adaogă rescringerea „n'are dreptu de alegătoru celu ce nu se astă în acestu casu (art. 18).“

Ori ce interpretare a unei legi se face în sensul largu alu legii, eru nu în strîmpătorea ie, precumă s'ă făcută aci.

Noi amă admisă a se servi alegătorul cu rolurile de contribuțione, chitanțele său avertisamentele împlinito-rii de dări pe anul trecut și pe celu corinte, nu din altu punctu de vedere de cătă aesa că, în lipsa rolului unu anu, cea-a ce s'ă vedută că se întimplă la nol, se se potă servi cu alu anul trecut, eru nu c'ar avea se se céră imperiosu pentru amândou anii, ca unu mișlocu de controlu său de doavă a esacităii plăti contribuționi-loru. Este învederă că de s'ar luană litera legii, atunci s'ar aduce unu mare prejudiciu dreptul cetăteni-loru, cea-a ce n'ă fostă în spiritul legiuitorilor, cea-a ce este învederă că nu potea fi acolo unde se ini-stitue votul universale.

Mal avemă năcă unu argumentu tare în acăstă privință.

Este sciată că, proprietarii de clădiri nuol în orașe suntă scutiți prin lege de plată de contribuțione fonciare pe unu termen de trei ani, timpu în care nu potu figura trecuți în roluri; presupună că, la alu 4-lea anu începă cu plata contribuționi, acel cetățian ar fi, dupe d. Ministru, privat de dreptul loru de alegători în anul acela și acăstă numări pentru că n'ară poseda doavă de plata contribuționi și pen-tru anul trecut.

Asemenea unu proprietară de moșie clăindă uă mără, cu alu cărea-a venită dupe contribuțione elu n'ar putea se figurează cu plata contribuționi pen-tru anul din tēiu în dreptul de alegători ce i' ar procura venitul său, dacă s'ară luană legea în înțesul său d. Ministru.

Toți sciu că societatea are interesu a incuragia clădirile de totu folul, și d'acea-a s'ă si scută de contribuțione pe anii d'antēi cei cari zidescă; deci dupe explicarea ce a dată legii d. Ministru suntă loviți în locu d'a si resplătiți cei cari zidescă, și suntă loviți în dreptul celu mai mare chiaru dupe ce începă a plăti. Aceasta n'ote-voi nici votul universale, nici interesul societății, nici spiritualu legii prin urmară și nici d. ministru și d'acea-a ceremă îndreptarea acestei erore.

Trecându acumă la partea instruc-țiunii privitor la formarea listelor alegătorilor colegiului 2 pentru Senatul, vomă găsi că d. Ministru a adaoșu peste ce coprind art. 10 alu legii, cuven- tulu de „urbane“ dupe cuvintele: propriețari de nemisătore. Acestu cuvintu este forte prejudiciabile și restrîngătorii dreptul ce da legea alegătorilor orășeni pentru Senatul.

Este evidentă că art. 9 vorbindu de alegătorii primul colegiu pentru Senatul, precisă că aceia aă si proprie-țari de fonduri rurale din judecă. Iar art. 10 vorbindu de alegători celu d'alui doilea colegiu ilu compune din toți proprietarii de nemisătore ai orașelor din districtu, fără a precisa insă aci natura nemisătorelor loru, trebuie să fie numări urbane.

Este asemenea cunoscută că orășenii posedă și vil și ore care mici proprie-țări rurale cu cari potu compune cen-șul cerut, dacă s'ară luană strictu cuvenitul de nemisătore urbane indicatul de circularea d-lui Ministru, eru nu de lege, atunci s'ar priva cei mai mulți din orășenii de dreptul loru.

D. Ministru viindu apoi la formarea colegiilor dice că, „indată ce va trece, „numerul alegătorilor unul colegiu „de 500 elu se suptă-imparte în sec-țiuni de celu pucinu 250 alegători.“ Desvoltarea ce se face aci este intu-ncată și lasă indouiel; legea din contra este bine espicită. Alineatul art. 47, dice pentru alegătorii direcții de orașe, unde se presupune a fi număru mai mare, că de va trece peste

500, votesă în secțiuni pe culori, fără insă ca adoua secțiune se se potă com-pune de mai pucinu de 250 alegători. Așa, înțelegeră intre noi, membrul comisiunii, a fostă, și legea dovedește lim-pe că, dacă numerul alegătorilor care ar trece peste 500, n'ară fi celu pucinu pe jumetate, adică cu 250 mai mulți, atunci nu se potă necesita formarea unei a doua secțiune pentru cuvintu de neș-lesnire la operațiunea votării, ci acelui prisosu de alegători (mai pucinu de 250) are se votese totu impreună și la acea-locu.

Totu aci d. Ministru regulésă că, împărtirea secțiunilor se se facă prin tragere la sorti a numelui alegătorilor, servindu-se la acăstă de dispozițione art. 48, care regulésă tragerea la sorti în alte casuri, căndu pentru împărtirea de care vorbim, art. 47 o regulésă a se face DUPE LOCUNTA alegătorilor.

Indreptarea dară este cerută impe-riosu pentru cuvintu că, alegătorii nu trebuie se trăpede pe la alte secțiuni de cătă aceleia în care iști n'ă locuine-tele, — și pentru acestu cuvintă comisiunea adunării n'ă admisă aci nici sorti, nici împărtirea dupe litera alfa-betică.

Mal este năcă ceva de observații. — D. Ministru căndu vine la desvoltarea art. 48 pentru alegătorii colegiului alu 4-lea dice:

„Totu asemenea alegătorii de ală, douilea gradu nu potă vota la unu locu fiindu în numeru mai mare de 500; — el voru trebui se fiă împărtișii în secțiuni, fără insă ca uă sec-țiune se potă coprindă mai pucinu de 50.“ S'apoi adaogă că „acăstă împărtire se face prin tragere la sorti a numelor alegătorilor.“

Prin aceste desvoltări se facă deviări, abateri din lege: 1, pentru că art. 48 se exprimă altu-felu de cumă se dice în circulară; elu coprind că „alegătorii acestu colegiu se împărtă dupe Comune în grupe de la 50 până la 500 alegători, cariile alegă căte unu delegatul 50 alegători, și prin scrutinul secretu“. D. Ministru lasă a se suptă înțelege că, dacă numerul alegătorilor aru ar trece de 500, el ar fi condamnată se se suptă-împărtă în secțiuni, pentru că nu dice curătă, cumă dice legea, a se împărtă în secțiuni numări prisosu ce ar trece cu 50 de la 500 în susu. — Acăstă ar putea de locu la confuziuni între dispozițiunile legii și circulara d. Ministru.

2-le alineatul art. 48 vorbindu de tragerea la sorti nu o aplică, cum dice d. Ministru, la împărtirea secțiunilor ci numări la alipirea alegătorilor de la uă comună la alta și acăstă numări căndu prisosu de la 500 în susu ar avea unu numeru mai micu de 50 alegători.

Se dicemă unu cuvintu și de forma listelor electorale indicată de d. Mi-nistru. Ea are lipsa unei rigle în care se se potă însemna locul dărilor, cerută și de lege și de vorbirea ce face insuș d. Ministru la una din colone.

Dacă Domnule Redactore vești bine-voi a da locu publicității acestoră oser-vari, sperăm că îndreptarea reclama-tă de dispozițiunile legii se va face cătă mal neamănată ca se potă servi la operațiunile electorale.

Priimiți domnule Redactore, etc.
Cornilie Lapatti. C. T. Gregorescu.

TELEGRAMA.

Alexandria 30 Augustu 1866.

Domnului Redactoru alu diariului Româ-

nul.

Atinș de durere și conduș de umă-nitate revenimă pentru a două óră a vă rugă se publică în stimabilul d.v. diariu acăstă depeșe.

Parte din Roșioril de la Vede incă suferă execuție din partea administra-ției pentru unu pămăntu posedatul de ani nepomenită de Roșioril, vinu d-nii Suțu, Lahovari și Paciușa, proprieta-ri vecin, prin administrație se ia,

său mal bine disu se repescă, vă pa-din pămăntu, ca la patru sute pogone, fără nici uă sentință. Pînă în tîmna anul 1865, Roșiorii au avută posesiunea neîntreruptă, atunci se dice că d. fostu Prefectu Arion ar fi datu ordină oficială ca se se ia porumbu arată, se-mănată de Roșioril, de către menționați proprietari, fără insă se se potă găsi acelui ordină; totu d. Arion și totu ca Prefectu, dupe reclamația Roșiorilor, a datu ordin sub-Prefectului respecțiv și actualul ca se întorcă porumbul Roșiorilor, dându dijma dupe invocala ee esistă la proprietățile in-vecinate, acăstă nu s'ă pută efectua căci proprietari erau puțini, administrația n'ă cutesără se facă aceia ce face aici cu Roșioril; profitându atunci de sfila administrației, dupe ce a luat totu porumbul prin tăiere necopătă număra ca se capătă posesiunea, dupe ce a bătută călăva din Roșiori și i' a le-gatul, apoi cu forță aă arată și semănată pe pămăntul Roșiorilor, lăudându-și productul acestul pămăntu. — Roșioril vădându-se emenită de fome, vejdându că numări potă găsi dreptate nicări, în anul 1866, căndu credeau că politica s'ă schimbă și dreptatea va fi pentru celu ce va avea-o, nă seceră grilul semănătu de el și lău-luat; administrația pentru acestu fapt pune execuție de 160 jandarmi cu caffloru de suntu adă 18 qile ca se se ina-poeze grăul; pagubele suntu enorme, cătă va ca al jandarmilor au murită de multele grăunțe ce li s'au datu, deosebitu de alte jafuri ce s'au făcut; — puține qile de va mai dura, dupe cumă spușă aici locuitorii în ca-zinu d'aci, voru părași casele. — D. Prefectu a mai administrat și altă da-tă districtul, în urmă a fostu uă mul-tumire generală de bona se adminis-trare, căndu a venită pentru a două óră a fostu aplaudată guvernul că a sciutu se alegră, și d-sa că a priimut; și ne mirăm ce interesu ilu face aici de execuție niste acte ilegale și fără de lege contra chiar a consinței

ANUNCIU.

Sub-semnatul inspirat de sentimentul ce nutrește pentru progresul junimii și indemnătu de mai multe persoane onorabile, s'a decisă a reincepe Institutul său de băieți, care din circumstanțe neîndepărătice de voință sa, a statu cătuva timp în suspensă.

Anunțându cu onore acesta să se decida, nu crede oportună a se recomanda Onorabilului Public prin frasă și promisiuni pomposă, fiindu de notarietate publică atâtă experiență sa despre modul său care trebuie să se dirige unui bunu institut, căru și delul ce a dezvoltat pentru utilitatea societății prin educația și instrucția copiilor. Daru ceea ce crede indispensabilă a arăta prin acesta este, că Institutul său va fi reorganizată în modul călă mai completă, în cătu copil care i se voru confia se potă primi cu înlesnire, nu numai instrucția bună și conformă intru totu programele Onor. Guvernul destinate pentru școlile Puplice, ci și ușă instrucție perfeclă fără de care cătu de mare aru fi instrucția, nu poate deveni utilă societății.

Po lîngă cele ce promite sub-semnatul relativ la instrucția și educația copiilor, are onore a arăta, că și-a depus totu silinile ca acestu Institut să se prezente și totu ceea ce conținește și igiena reclamă. Unu localu vastu, reparat din nou, cu curte și grădină spăjocă, și situat în centrul Capitalei este deja inchiriat și preparat a se pune la dispozitionea Onor părinții de la 1-i Septembrie vîtoru.

Findu-ă din experiență sa cunoște, că unu din d-ni părinți doresc ca copii d-lor să se priimească atâtă educația cătu și instrucția în Institut, car alti preferă ca copii d-lor să urmeze pentru instrucția la gimnasele publice, a datu ușă organizare Institutului său care va părea să răsface dorințele tuturui, determinându despre acesta prin unu reglementu detaliat ce se va prezinta d-lor visitator.

Președăt recunoscută de sub-scriștiu indispensabilă pentru ușă fidela realizarea promisiunilor săle și mulțumirea intru totu a Publicului, este pentru studenții interni în ambele casuri aceleăși, da galbeni C. C. 55 pe anu, pentru demi-interni 32 și pentru esterni 20 galbeni 6. Ean pentru studiu special de muzică, limbă straine, peste cele predante în școlile publice pînă la clasa a treia gimnastică esclusivă, sau oră ce alti voru dori d-ni părinți se studiasă copii d-lor, și va regula prin osebită înțelegere.

Ce se dorescă a avea de acumă informații mai detaliate sau veri ușă înțelegere în astă privință, suntu anunță că potă găsi pe sub-semnatul său actualu. Calea Belvedere No. 52, eară de la 1 Septembrie în localul destinat pentru Institut, Suburbia Brezoianu, Colorea de Roșu Calea Belvedere No. 12.

No. 397. De 3-4.

A. TABACOPULO.

Blemonie (ofică) va fi vindecate fără medicamente interne.

A se informa în Hotel Neubauer No. 41 de la 10 dimineață pînă la uau dupe amiașă.

No. 405 3-2d

Fabrica din Dél Spiră, de găndaci de mătase, a domnei Zescu, precum și casele dumnei din Mahalaoa Manca Brutaru, No. 18, se vindu și se dați cu chirie.

Dorito-ă se voru adresa la proprietarea ce se dă în case.

CARAMIDA de cea mai bună calitate, făcută pe sistem englezescă este de vîndare la Belvedere, la d. Architect Stacey. Engleză.

Doritorii dă avă căramidă bună se voru adresa la d. Stacey, în anteile case indată ce se intră pe portă Belvederii.

De arendatul de la săntu Gheorghe 1867, moș Goști din districtul Dolju, Doritorii să se adresase la d. G. E. Filipescu, Strada Drăptă N. 9. Cuțarea de Galbeni.

MIȘCARILE PORTULUI BRĂILEI

BUBSA VIENĒI	NUMELE PRODUCTELORU	BRĂILA	BĂ.
30—8 Aug.		17 August.	
Metalice 63 10	Grau ciacăr calita. I, chila lel. 232—242	Corăbi sosi, încărc. 4	
Naționale 68 10	" " II, " — 192—218	" " deserte. 6	
Loce 80	" cărnău " I, " — 200—210	" porn. încărc. 3	
Creditul 730 —	" " II, " —	" " deserte 10	
Astium. bănești 156 96	Vapore susțit.	" " 3	
London 129 50	porante	1	
Argint 128	Slepuri porci. la Sălina incăreste		
Ducăi 6 15	78—88		
Sfârșit în Mărf.	Melești		
	Rapița		

MEDICAMENTE FRANCESE RENUMITE III

Preparate de GRIMAUT si C°, Pharmaciani A. S. I. principale Napolce

7, rue de la Feuillade, à Paris.

DEPOUL GENERAL PENTRU AMBELE PRINCIPATE IN UNGARIA LA
D. A. PLECKER vis-a-vis de Passage, Filiale la d. F. RISDOR.
In Iași la d. Milutinoric. Galați la d. Catucheski. Craiova la d. Sermelli

PHOSPHATU DE FERU

DE LERAS

Pharmaceutu. doctoru în sciinte.

Nu există nici unu medicamentu ferruginosu mai însemnatu de cătu Phosphatul de feru lieuidu allu lui Leras, doctoru în sciinte. Astă-felu în cătu totu celebrările medice din lume, lău adoptat cu rîvnă cum nu s'a mai văzut exemplu în annalele sciintă. Fetele pale, durerile de stomacu, digestiunile anevioase, anemia, convalescențile grele, etatea critică, perderile albe, neregularitatea sorocului la dame, frigurile primejdioase, săngele stricău, lymphatismul sunt tămașute său modificate cu mare iuță prin întrebunțarea acestel compoziții recunoscută conservatorul prin escelență allu sănătății, preservativul celu mai sigur în contra epidemilor și declarat superior tuturor ferruginoselor cunoscute și în spitaluri și de academii. Numai elu singurul convine stomačurilor delicate și nu provoacă constipația elu și numai elu singurul nu negrește gura și dinții.

ELICSIRU DIGESTIVU

DE PEPSINA

GRIMAUT SI C°, PHARMACIANI LA PARIS

Pepsina este o descoperire sciintifică nouă. Ea posedă proprietatea dă înlesnă digestiunea alimentelor, fără a obosii stomacul și mătele. Subt influență sa digestiunile anevioase, gretele, balele, rigidile, însummațiunea stomacului s'a matelor incetă că printr-unu fermec. Gastritele și gastralgiiile cele mai indărătunis sunt modificate repede. Ameltele și durerile de capu, ce provin din digestiunea reie, dispără indătă. Damele voru fi ferice să aie cău cu întrebunțarea acestelior deliciose, dispără vărsările la care sunt denește supuse la începutul său cărăi însărcinări. Bătrâni și convalescenți voru găsi într-énas elementul reparațor alu stomacurilor, și păstrează viață și sănătății lor.

BOALELE DE PIEPTU! SIROP DE HYPOPHOSPHIT DE VAR

GRIMAUT SI C°, PHARMACIANI LA PARIS

De mai multe secole, doctorii și sapienții său sălii a găsi de tecone care să potă vindeca toate boalele de pieptu, toate certecările tușăi și fostu vase. Cu toate acestea niciu lucrările noile comunicate de curând Academiei Medicinii din Paris și încerările cele mai serioase făcute la spitalul Brompton din Londra, spitalu consacrată expres pentru tratarea ofticoșilor, să probat că acăstea teribilă boală a găsit un ce putine în siropul Hypophosphitului de var, când ea nu ajunge în cea după urmă periodă.

Se recomandă asemenea bolnavilor să intrebunțeze și pastilele lui Grimault și C°.

Acesta excelent bonbon se compune de două substanțe forte potolitoare și cu totul nesupăratore, ne conțin opium.

NUOULU MAGASINU

DE COLONIALE, MEZELICURI, VINURI, LIQUERURI, ETC.

A LUI

PETRACHE IOAN

(HANULU SERBANU-VODA No. 19 et 20. LA JIANULU.)

Sub-insemnatul desfășându-mă le tovărășia ce am avut în timpul de 5 ani cu d-lu Păun Popescu în Magazinul de lângă Poarta Hanului Zlătări. Am deschisă acestu noū Stabilimentu suptu propria mea firmă. Pe care eu respectu viu a-lă recomandă Inaltei nobilimii și onorabilului Public, asortat cu totu felurile de articole COLONIALE, PRODUCE ALIMENTARE, MEDELICURI STREINE și INDIGENE, ALUATURI PENTRU SUPE, LIQUERURI FRANTOPESTI, VINURI de BORDO, ſAMPANIA și VINURI de GRECIA, RACHIU de HIO și altele totu de calitățile cele mai superioare și prospete.

Suptu însemnatul după ușă lungă experiență ce amu facută în profesie, speră că voi putea fi devenită de a satisface pe toți onorabilii D-ni vizitatori ai Stabilimentului mei, atâtă cu buile calității ale mărfurilor cu preturi cele reduse precum și cu serviciul celu mai onest.

Față daru a mes plecată invitație

PETRACHE IOANU.

NB. Am priimită și Vinuri Negre Ungurești și ladigene cu ocazia ei cu butili, și felurile ape minerale de la adeverătele ievoi precum și acelă vărate Icre Negre de Taiganu.

No. 357 24-25

D-ra FANY GULOTEN

RENUMITA

SOMNAMBULISTA

Care în mai multe orașe și reședințe din 3 Continente, a scutit a atrage admirarea, sosită aici, cu ocazia treccerei sale la S. Petersburg, va remăne pentru căteva zile, are onore dă insință p. t. publicu.

La Hotelul Concordia No. 10, va să edinește la onor. Public, caru voru voi a să încredință de arta sa, invitându-i dă face întrebări în momentele somnului său magnetic, fie din TRECUTU, PRESENTUL sau VENITORIU. Pentru bolnavi nu responde.

Honorariul pentru ușă cestiu este de unu icoară, pentru ușă conversație mai mare 1 galb. iar pentru ușă sesiune dă jumetate ori 2 galbeni.

Intrebăriile trebuesc făcute cu seriositate și în limba franceză, italiană, română, rusă sau germană.

Orale de consultație este de la 10—2 a.m.

și de la 3—8 p.m.

Onorabilii vizitatori potu veni în companie să singuri.

D-ei este și la dispozition d-lor care doresc a o consulta la d-lor acasă, honorariul atunciă dă compație de 5, 6 persoane este de 5

M-lle Guloten, speră că va remăne admirată ca și în cele-lalte orașe, cândă Onor. Public va sci a profită de puține zile ce va remăne aici încredințându-se de puterea ei somnambulistică.

No. 400. De 2-r.

De închiriată. Casele mele No. 49 cu dependențele lor, Strada Breboeanu pe lingă Grădina Cișmigiu; se închiriază de la Sf. Dimitrie vîtoru.

P. A. Tabai

CIRCUS SUHR

Piața Costandin-Vodă. Simbata la 20 Augustu 1866,

MARE REPREZENTATIE DE GALA

,Pentru prima oră Posta Cicloșilor" scenă extră pe 6 căi fără sea, executată de d. Cristens.

Le Jeu de la Rose en le vol de Ruban călăritu de D-rele Paulina și Cecilia.

"Le tornquet American" mare exerciții extraordinare de frații Dupsky,

"Lord" telegraf anglo călăritu în scola inaltă de Suhr.

"Clownul" pe calul său desătă executat de d. Scroggs.

"Mr. Antoni," sur la corde tendue mare exerciții extraordinare pe cordă intinsă.

"M-lle Pauline Suhr" în pasurile săle graciose și sărituri pe cal.

"Mr. Mađ Denis" divertisment comic executat de d-ni Glasenap, Scroggs, și Luis Dupsik.

Mu. August Terzy, cu renumitul său grand Travail pe calu fără sea.

"La jardiniere de florence" scenă mimică executată pe calu de Domingo Cecilia Jonglar Oskar Dzillas în jocurile săle indiene și chinesă pe calu

"Minunile Persiene" scenă gimnastică pe o prăjina de 30 picioare înaltă executată de d-ni Seroggs și Pikardi.

Incepertul la 8 ore seara.

C. SUHR

HAPURILE

ALIFIA

La Domnul
HONIG
SPITERIA NAȚIONALĂ

HOLLOWAY

La Domnul
HONIG
SPITERIA NAȚIONALĂ

ACESTE HAPURI și ALIFIA suntu din totu doctorile acele a căroră vîndare este cea mai respindită în lumea întrăgă.

HAPURILE suntu cele mai bune curățiri și regenerări a săngelui, cunoscute pîră acum. Ele îndreptădă în grabă totu desordiniile ănimei și ale stomacului; suntu neprejurite pentru casurile de disenterie și, ca unu remediu generalu de familie, suntu mai presusu de ori ce comparațiu.

ALIFIA tămașuesc totu renele, totu rânele și bubele chiaru și acele ce există de 20 de ani; și în totu casurile de boli de piele, fie cătu de tară, precum; lepra, scorbutul, rîea, și totu cele-lalte iritații, ale pielei, află cineva uă tămașuire sicură și radicală. Cănuvă cuvenită, pentru întrebunțierea pe din afară nimicu nu potă rivaliza ca acăstei alifie.

Instrucțiu în oră ce limbă (chiaru și în cea chinesă se găsescu în jurul fie-cărei cutie și fiu-cărui borcanu.)

ACESTE DOCTORII PRECIOSE se găsescu la toți farmacistii la Siam Hongkong Shanghai și în totă China, în India, la insule Archipelagului oriental, în Grecia și Turcia.